

LÕPPKOKKUVÖTTES ON VÄGA PALJUD LUULETUSI SAHTLISSE KIRJUTANUD JA OMA KAUSTA JOONISTANUD.

suured asjad kiiresti ühele poole saada on olnud kogu aeg viis, kuidas oleme püüdnud asju teha. Samas on see olnud ka koht ühisteks tegemisteks ja üksteisega suhtlemiseks,” meenutab Kraft aktiivsemaid maaharimise aegu Peipsi-äärses maakodus.

Meenuvad ka hommikused päiksetõusud järve peal. Siis, kui vanaisaga kalal sai käidud. Pojaga on Kraft ka aeg-ajalt kala püüdnud, kuid viimasel ajal on paat jäänud korda tegemata, ka kala on märksa vähem kui varasematel aastatel. Ega seda aegagi iga kord võtta ole.

Oma kodu on Vahur Kraftil Nõmmel, 1923. aastal ehitatud puitmajas. See on koht, kuhu on hea minna ja kus tahaks kogu aeg olla. Teine armas paik

2004. aastal osales Vahur Kraft Kaitseväe Lahingukoolis vabatahtlike reservohvitseride kursusel, mille lõppedes anti talle leitnandi auaste.

on kunagine kodu – ja ülikoolilinn Tartu. “Supilinna romantika, need vär-

vid ja lõhnad, hääled ja inimesed, kevaditi esimesed lumesulamised... Elasime Herne tänaval, tegime puukoorest paate ja sõitsime ratastega mööda Emajõe äärt, tervitades kevadet.” Siiani tunneb Kraft end Supilinnas väga hästi, püüab seal võimalusel ikka tiiru teha ja piirkonna boheemlikku olemust nautida. On ju Supilinn olnud ka kunstnike meelismaalimispaiku. Üks Elmar Kitse Supilinna maal ripub Kraftil koduseinal.

Maailmas reisides on Vahur Kraftile hakanud üha rohkem meeldima metsikumat sorti loodus ja turistidest mitte nii tulvil paigad. Kõrbesafari Dubai lähistel ja Namiibias, puhas ja karge Island. Ka turistide mekas nagu Toskaana leidub kõrvalisi radu, kuhu massid ei satu. “Künkatippudel on väiksed keskaegsed linnakesed ja kui seal pärastlõunasel ajal, siis kui turiste enam eriti pole ja päike on juba madalamal, käid... aknad tehakse lahti, tunned, kuidas toidulõhn tungib tänavale, sealjuures käib väga elav ja emotsionaalne itaaliakeelne jutt. Istud tänaval pingi peale, kuulad seda juttu, tõmbad ninna seda lõhna ja vaatad ääretuid viinamarjakünkaid,” jagab Kraft toskaanalikke mälestusi.

Gurmeeresidel ta käinud ei ole, kuid kindlasti püüab osa saada peatuspaigaks oleva riigi toidu- ja veinikultuurist. On see ju osa tervikust ning seda proovimata jääb puudu ka kohaliku elu ja

Golf on Kraftile sümpaatne harrastus, kuid kuna tegemist on pigem elustiili kui hobiga, ei ole ta selleks piisavalt aega leidnud. Fotol Kaubanduskoja ärihooaja avamine Jõelähtmel augustis 2007.

inimeste mõistmisest. Suurlinnad muutuvad üha ühetaolisemaks, kuid ka neil on oma

võlu – leidub ju pea igas linnas kvartaleid, kus on säilinud sellele linnale omane vaim.

Emotsionaalne laeng – olgu siis reisist, veinist, toidust, kunstist või kontserdist, on see, mida Kraft oluliseks peab ja mille nimel ei ole tal rahast kahju. Ehkki raha on alati tähtis. Ka ei ole tal kunagi kahju kulutada enese oskuste arendamisele ja täiendamisele. Inimene õpib ja areneb kogu elu ega saa kunagi valmis.

Mida teeb tipp-pankur argipäeviti hea enesetunde nimel? Läheb näiteks trenni, pühib oma Nõmme aias okkaid või süveneb mõnda raamatusse. Kuidas parajasti tuju. “Aed on küll väga tähtis. Ka vanematekodus Tartus on alati olnud oma aed. Võimalus minna välja, istuda ja tunda mõnu hetkest,” tunneb Kraft koduaiast heameelt. Tema